

underviste af en eller anden Seminarist eller et Par Stykker, og naar dette er forbi, ender Timen med, at Forstanderen giver en Kritik derover, og det maaſte i Børnenes Paahør (Ufbrydelse). Enten midt i Timen eller ved Slutningen af Timen kan Seminarieforstanderen gribe ind, naar Seminaristen taler med Børnene, og ſige, at det og det er galt og ſkal tages paa en anden Maade. Tror nogen, at der deraf vil komme en frugtbar Undervisning i Religion for diſſe Børn? Vilde de ikke komme til at betragte denne Undervisning blot ſom et Skueſpil, ſom kun finder Sted for at uddanne Seminaristerne? Børnene kunne ikke opfatte det paa nogen anden Maade, og man maa indrømme, at denne Opfattelse i Virkeligheden er ſand. Hvad enten diſſe Skoler kaldes Dvelfeſkoler eller Børneſkoler, oprettes de ikke for Børnenes Skyld, men kun for den Undervisnings Skyld, ſom Seminarieforstanderen finder det rigtig at gennemføre af Hensyn til Seminaristerne. Vi have ikke nogen Garanti for, at de nuværende Seminarieforstandere og langt mindre for, at de kommende Seminarieforstandere ville have det rette Syn paa denne Sag. Ingen kan vide, om vi ikke her i Landet kunne ſaa en ſtærk rationaliſtiſk Bevægelse, om vi ikke kunne ſaa Seminarieforstandere, der efter deres beſte Overbeviſning vilde lede Religionsundervisningen ind i et Spor, ſom man fra kriſtelig Side ikke kan være tjent med? Det vilde dog være utaaleligt, at man ſkulde finde ſig i, at ſaadanne Seminarieforstandere ikke blot opdrog de unge Seminarister i deres Betragtning, men lod dem praktiſere den paa Børnene under deres Tilſyn. Saadanne Skoler vilde let komme til at mangle Elever, og ſik de Elever, vilde de let der komme til aandelig at mishandle dem. Jeg kan derfor paa ingen Maade fravige det Forſlag, ſom vi have ſtillet under Nr. 1, men maa fremdeles anbefale det høje Ting at ſtemme derfor.

M. Nielsen: Jeg tror, at vi trænge til at komme lidt ind paa det jævne igen; vi have været loblig højt oppe. Naar den ærede Ordſfører meget draſtiſt — jeg havde nær ſagt teatraliſt — ſkildrede Forholdene, ſaaledes ſom de ere ved Børneſkolerne i Seminarierne, tror jeg, at denne Skildring hovedſagelig har ſin Grund deri, at den ærede Ordſfører ikke rigtig er kendt med Arbejdet, ſom det udføres i diſſe Børneſkoler. For det første lagde jeg Mærke til, at da den ærede Ordſfører fremdrog Jonstrup Seminarium, glemte han at meddele, at det

kun var ældſte Klasse, ſom deltog i Undervisningen i Stolen. Det har allerede ikke ſaa lidt at ſige. Det er altsaa ikke helt umødne Menneſter; men Folk, ſom have været paa Seminariet i et Par Aar, og ſom nu ſaa Lov til at deltage i Undervisningen. Nej, i Børneſkolerne ved Seminarierne, der, hvor de blive vel drevne, gaar det ſaaledes til, at kun Eleverne fra ældſte Klasse komme til at deltage ſ. ſ. i Religionsundervisningen, og ſlet ikke ſaaledes, at de overtage hele Religionsundervisningen i Børneſkolen. Min ærede Ven fra Åſens (Berntſen) har aldeles ikke Ret, naar han ſiger, at Børnene i diſſe Skoler ene og alene modtage deres Undervisning af unge, uerfarne Menneſter, thi dette er langt fra Tilfældet. Det ærede Medlem har ikke været ganſke nøje inde i Forholdene, ſaaledes ſom de findes i Seminariernes Børneſkoler. Jeg tror ogſaa, at den ærede Ordſfører var alt for højt oppe, naar han talte om, at det var en Mishandling og Forkludring af Børnene, og jeg forſtaar ikke, at den ærede Ordſfører i det hele taget kunde være med til at vedtage en Lov, hvori der findes Beſtemmelſer om Børneſkoler ved Seminarierne, naar det ſkulde være en ſaa toluſſal Mishandling og Forkludring af Børnene. Diſſe Skoler ſtulle ganſke viſt være der for Elevernes Skyld. Men derfor kan der meget godt ved Elevernes Uddannelse i Stolen tages dette Hovedhensyn til, at det er Børn, man der har med at gøre, og det er jo for øvrigt ikke alene for Elevernes Skyld; men det er for de Menneſters Skyld, ſom ſenere ſtulle have Undervisning af diſſe Mænd, naar de komme ud ſom Lærere. Det er ikke for at uddanne den Mand for hans egen Skyld, at han kan blive ſaa og ſaa dygtig, men det er for, at han kan blive tilſtræffeligt dygtig til at undervise det ene Slægtled efter det andet i den Skole, han kommer til at virke i, og dette har jo dog noget at ſige. Jeg er lige ſaa lidt ſom den ærede Ordſfører nogen Beundrer af Børneſkolerne ved Seminarier; jeg indrømmer, at der kan være adſkilligt at indvende derimod; men jeg anſer det for noget, man nødvendigviſ maa have; det er noget, man ſkylder de Menneſter, for hvilke Seminariets Elever eventuelt ſenere blive Lærere, at de ſaa Lærere, ſom virkelig ere noget inde i at undervise i det, ſom jo bliver deres Hovedgerning.

Maaſte jeg med det ſamme maa rette et Par Ord til det ærede Medlem fra Åſens (Berntſen). Det ærede Medlems Foredrag var jo abſolut baaret af Indignation; det var et ſtærkt indigneret Foredrag, og jeg undſkylder derfor det ærede Medlem, at han